

Literatura Romana in perioada pasoptista

Prima jumătate a secolului XIX asează întreaga societate românească într-un curent modernist, un curent al înnoirilor, în toate domeniile. În urma Păcii de la Adrianopol (1829) Țara Românească și Moldova au intrat în circuitul economic european, putând să ia contact mai bine cu toate transformările din lumea apuseană. Se va produce acum o adevărată efervescentă culturală în Țările Române. Se dezvoltă învățământul în Moldova datorită activității lui Ghe. Lazar și Ion Heliade-Rădulescu.

În 1860 se înființează Universitatea din Iași, în 1864 în București, de către Dimitrie Bolintineanu. Se dezvoltă teatrul datorită activității lui Ghe. Asachi în Moldova și lui I. Heliade-Rădulescu în Țara Românească. Primul spectacol are loc în limba română la Iași, în 1816, iar la București în 1819. Cu prilejul spectacolului de la București, Iancu Văcărescu a scris un Prolog în care sintetizează concepția pasoptiștilor despre teatru: "V-am dat teatrul/ Vi-l păziți ca pe-un lacas de muze/ Cu el curând veți fi vestiți/ Prin vesti departe dușe/ În el naravuri îndreptate/ Dati ascuțimi la minte/ Podoabe limbii voastre date/ Cu românești cuvinte." În anul 1840, la conducerea Teatrului Național din Iași au venit Vasile Alecsandri, Costache Negruzzi și Mihail Kogălniceanu, care au pus bazele repertoriului dramatic original românesc.

De asemenea, se dezvoltă presa în Moldova sub conducerea lui Ghe. Asachi. Se afirmă "Albina Românească" și suplimentul său, "Alăuta Romanască". În Țara Românească, sub conducerea lui I. Heliade-Rădulescu se afirmă "Curierul Național" cu suplimentul "Curierul de ambe sexe". În Transilvania, sub conducerea lui Ghe. Asachi, apare "Gazeta de Transilvania" și suplimentul "Foaie pentru minte, inimă și literatură".

Acest curent înnoitor a cuprins și literatura. În anul 1830 I. Heliade-Rădulescu a tradus în limba română "Meditațiile poetice" ale lui Lamartine, act simbolic prin care se marca trecerea literaturii române de sub sfera de influență a literaturii orientale sub sfera de influență a literaturii occidentale, în primul rând sub sfera de influență a literaturii franceze.

Tot acum se produce un eveniment de mare importanță în evoluția literaturii române: 1840-apare la Iași, sub conducerea lui Mihail Kogălniceanu, revista "Dacia literară", cu rol important în orientarea literaturii naționale în epocă, dar cu rol important și în jalonarea direcțiilor viitoare de dezvoltare a literaturii noastre. Unii critici chiar au afirmat că a existat în literatura română un curent al "Daciei literare".

Printre cele mai importante reviste care au preluat ideile se numără "Propășirea" și "România literară". Revista "Dacia literară" a apărut numai în trei numere, dintre care primul conținea articolul-program numit "Introducere". Acest articol se deschide printr-o trecere în revista a tuturor publicațiilor apărute în Țările Române până în 1848. Articolul sublinia caracterul local al acestor publicații și necesitatea apariției unei reviste exclusiv literare în care să se steargă diferențele locale dintre români.

O astfel de revistă își propune Mihail Kogălniceanu să facă din "Dacia literară": "În ea ca într-o oglindă se vor vedea scriitorii moldoveni, munteni, ardeleni, bănățeni, bucovineni, fiestecare cu ideile sale, cu limba sa, cu chipul său." Astfel, revista a jucat un rol important în realizarea unității

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

nationale a romanilor pe plan cultural. Articolul "Introdectie" pune, de asemenea, problema criticii literare, Kogalniceanu subliniind necesitatea unei critici literare juste, obiective, capabila sa impuna adevaratele valori literare: "Vom critica cartea, iar nu persoana." De asemenea, Mihail Kogalniceanu pune problema traducerilor literare. El constata ca scriitorii romani din perioada pasoptista realizeaza numeroase traduceri, dar ca in literatura nationala nu mai aparusera opere de mare valoare. De aceea el a criticat traducerile, spunand: "Traductiile nu fac literatura. Ele au devenit la noi o manie primejdioasa pentru ca omoara in noi duhul national." In acest context, articolul "Introdectie" va incuraja dezvoltarea literaturii nationale. In conceptia lui Mihail Kogalniceanu, pentru realizarea unei literaturi romane originale, trebuia ca scriitorii sa se inspire din folclor, istorie nationala, natura patriei, realitatile sociale prin care opera va capata o culoare locala.

Kogalniceanu afirma ca: "Istoria noastra are destule fapte eroice, obiceiurile noastre sunt destul de pitoresti si de poetice, frumoasele noastre tari sunt destul de mari pentru ca sa gasim si la noi sujeturi de scris fara sa mai avem pentru aceasta trebuinta sa imprumutam de la alte natii." Datorita orientarii spre aceste surse de inspiratie, articolul "Introdectie" a fost considerat manifestul romantismului romanesc.

In spiritul sau, combinand elemente romantice, dar si elemente de clasicism, s-au afirmat marii scriitori ai literaturii romane pasoptiste si postpasoptiste: Costache Negruzzi, Vasile Alecsandri, Ioan Heliade-Radulescu, Grigore Alexandrescu, Gheorghe Asachi, Nicolae Balcescu, Nicolae Filimon, Alexandru Odobescu, Bogdan Petriceicu-Hasdeu.